

die, at Frihandel blev indført paa Færøerne ved Lov af 21de Mars 1855. Nu skulde man rigtignok synes, at netop Færøernes Belliggenhed og stedlige Forhold maatte gjøre, at Frihandelen der vilde blive baade særlig kjærkommen og ogsaa blive en meget vigtig Ting for disse Der. Det varede imidlertid ikke længe, før der var adskillige Personer, som her bleve opmærksomme paa, at, hvorvel Frihandel var meget god i alle andre Henseender, saa duede den ikke overfor Brændevinshandelen; og jeg har gjort mig den Umage at se efter, hvad det var for Personer, der reiste denne Sag. Det var da Præsten og nogle andre Personer paa Østærø. Sville disse andre Personer vare, nævnes imidlertid ikke. Denne Sag viser sig altsaa at være udgaaet fra nogle Personer paa Østærø med et geistligt Hoved i Spidsen, og den har derved, tror jeg, faaet sit ret egentlige Stempel. Det, man søgte gjennem en fornyet Lovgivning om Brændevinshandel, og det, man navnlig søgte ved en Indskrænkning af Frihandel med Brændevin paa Færøerne, var en Formindsfælse af Konsumen, en Formindsfælse af Brændevinsdrifningen paa Færøerne, og det er ganske tydelig udtalt, at det var dette, der var Hensigten; men den samme Hensigt er ikke mindre til Stede i dette Nidblik og den har faaet sit Udtryk i nærværende Lovudkast. Det foretagne Skridt havde til Følge, at der udkom en Lov af 3die Marts 1860, en Lov, som satte Grændser for Frihandelen med Brændevin, idet den gjorde det til Gjenstand for særlig Bevilling at turde handle med Brændevin og satte baade en Betaling for denne Bevilling og en aarlig Betaling for Udvælsen af den derved erhvervede Ret. Disse Summer findes ogsaa her i Lovudkastet, og de ere ikke anderledes, end at selv her tillands, hvor noget lignende er flet, er Besætningen af denne Handelsrettighed mindre, end den er paa Færøerne efter Lov af 3die Marts 1860. I lige Maade er der ifølge denne Lov sat Straffebestemmelser, idet der er henvist til Frihandelsloven af 1855 § 11, som fastsætter en Mulkt for uberettiget Handel i Almindelighed fra 5—20 Rdl. første Gang, fra 10—40 Rdl. anden Gang, og 3die Gang fra 20—60 Rdl. Det nærværende Lovudkast gaar ud paa tre Ting. Det gaar ud paa, for det første en Forhøjelse af Betalingen for Bevillingen og af den aarlige Afgift, det gaar dernæst ud paa strengere Straffe for ulovlig Brændevinshandel, og det gaar endelig ud paa i temmelig høi Grad at forbedre Indtægterne for de færøiske Kommunkasjer. Dette er, saavidt jeg kan se, Lovforslagets Hovedhensigt; men Indskrænkningen i selve Brændevinshandelen er dog i nærværende Lovudkast ikke begrændset dertil, men man har grebet til andre Midler for yderligere at indskrænke Brændevinshandelen. Man har nemlig, saaledes som det ærede Medlem, der sidst talte, paapegede, i § 4 sat et Mindstemaal, som

maa udsælges, nemlig  $\frac{3}{4}$  Pot, altsaa en hel Klasse. Man har derhos gjort det til en Handelsforbrydelse, der første Gang kan have til Følge en Mulkt af 50—200 Kr., anden Gang af 100—500 Kr. og tredje Gang Forbrydelse af Handelsbevillingen, at Nogen drister sig til at udfjente uden Betaling en eneste Snaps til nogen Kunde. Dette har man villet sætte igjennem ved det Lovudkast, jeg her holder i min Haand. Man har altsaa ikke indskrænket sig til at forhøje Betalingen for Bevillingen fra 20 Rdl. til 500 Kr. og den aarlige Afgift fra 100 Rdl. i lige Maade til 500 Kr., men man har derhos, som jeg nu har angivet, sat en Straf som for de største Forseelser paa det blot at udfjente en eneste Snaps til en Kunde. Jeg skal ikke yderligere indlade mig paa Entelthederne i denne Lov, der efter min fulde Overbevisning er saa urimelig, som det er muligt at opdrive nogen, og den vil forhaabentlig blive Gjenstand for en nærmere Underfølgelse og Drøftelse i dette Thing; men jeg skal tillade mig at udtale, at jeg for mit Vedkommende er ganske overbevist om, at man ikke i moralsk Forstand kan forbedre Menneskene ved at gjøre det vanskeliggere for dem at faae Midler til at tilfredsstille deres Tilbøjeligheder; man kan ikke derved betage Vedkommende Lyften til stærke Drikke. Man kan derved kun gjøre det saa meget mere værdt at eftertrægte at komme i Besiddelse af saadanne. Dette med Hensyn til Befolkningen. Disse forhindrende Bestemmelser og Betingelser ere overfor den almene Befolkning kun stimulerende i den Retning, hvori man vil lægge den Hindring i Veien. Derimod kan jeg ikke dele den Opfattelse, som det ærede Medlem havde, at disse Bestemmelser ikke i væsentlig Grad skulde begrænde Brændevinshandelen paa Færøerne. Det er aldeles umuligt andet, end at de i væsentlig Grad maa begrænde den, og det vil især blive i Retning af at gjøre Brændevinshandelen til et Monopol for de større Handlende og ikke andet. Jeg skal i den Henseende tillade mig at paaberaabe mig, hvad det ærede Medlem for Færøerne i den Anledning har udtalt i Landsthinget. Han udtalte, at disse Bestemmelser ikke i nogen Henseende vilde være generende for de større Handlende, men derimod vilde de kunne ødelægge enhver mindre Brændevinshandel paa Færøerne, hvilket bevises derved, at saasnart det blev bekjendt, at Lagthingets Udvalg vilde foreslaa saadanne stærke Forhøjelser af Afgiften, indsendte de Handlende omkring i Bygderne sieblikkelig deres Bevillinger til Amtet til Kassation, alene med Undtagelse af de Handlende paa Østærø. Dette havde tilfølgte, at Lagthingets Udvalg gjorde Forslag til Nedsættelse i alt Fald for den ene Art af disse Afgifter. Lagthinget vilde imidlertid ikke gaa ind paa denne Nedsættelse, fordi man vilde tvinge de Handlende paa Østærø til at gjøre som de Andre, nemlig nedlægge Filialerne. Saaledes hænger Sa-